

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

A SZENT VÁRAKOZÁS IDEJE

Az advent magyarul érkezést, várakozást jelent. A karácsony előtti négy hét a Jézus születése előtti századokat idézi, azokra az emberekre gondolunk, akik csak vágyakoztak a Megváltó után, várták az ő eljövetelét. Túl az emlékezésen, fel kell szítanunk magunkban azokat az érzéseket, amelyek azokban az emberekben voltak, akik várták a megváltó születését.

Tehát az advent nem lehet üres megemlékezés, hanem azonosulás kell, hogy legyen az Őszövetség krisztusváró népével. A lényeg az én adventemen van, vagyis nekem kell lelkiileg alkalmassá válnom Krisztus fogadására.

AZ ADVENT ARRA VALÓ, HOGY EGY KICSIT RENDBE HOZZAM MAGAM. Nemcsak arra gondolok, hogy elvégzem a szokásos szentgyónásomat, hanem mélyebbre akarok menni a hitemben, egyre beljebb és beljebb. Vagyis az a fontos, hogy belevigyem a hitemet és a vallásosságomat a hétköznapijaimba.

ADVENT A JÓCSELEKEDETEK IDŐSZAKA IS. A hittanosokkal szoktunk rajzolni egy nagy adventi koszorút, és megállapodunk, hogy az advent folyamán minden nap teszünk valami jót, és azt beleírják az adventi koszorú kö-

ré. Csak vigyázni kell, hogy olyan dolgokat tegyünk, amit meg is tehetünk, és ne vágyjunk nagy dolgok után.

A JÓCSELEKEDETEK MELLETT AZ ADVENTI VÁRAKOZÁS EGY KICSIT FIGYELMEZTET MINKET KRISZTUS MÁSDIK ELJÖVETELÉRE. Vagyis erősíti bennünk azt a tudatot, hogy legyünk éberek. Érkezésének időpontját nem ismerjük, nem tudjuk, sem a napot, sem az órát. Ebből következik, hogy készen kell lennünk, mert bármikor érkezhethet.

Az első keresztények egész életükben a dicsőséges Krisztus fogadására készültek, komolyan vették és megélték az Üdvözítő figyelmeztetését, hogy legyenek éberek, és ezzel új távlatot nyert az életük. Az erre a találkozásra való készülés rányomta bélyegét egész életükre, vagyis Krisztushoz méltón alakították életüket. Nekünk sem ártana, ha mi is jobban belelélnénk magunkat a Krisztussal való találkozás gondolatába.

AZ ADVENT A MÉLYEBB IMÁDSÁG IDEJE IS. Erről szól a következő kis történet:

Egy idős ember súlyosan megbetegedett. A plébánosa elment hozzá, hogy meglátogassa otthonában. A szobába

lépve a pap szeme egy üres széken akadt meg, amely szokatlanul állt a beteg ágya mellett. Meg is kérdezte a beteget, mire kell neki az üres szék.

A beteg elmosolyodott, majd gyenge hangon ezt válaszolta: „Azt szoktam képzelni, hogy Jézus ül azon a széken. Vele beszélgettem most is, mielőtt ön bejött hozzám.

Hosszú éveken át nehézségeim voltak az imádsággal, egyszer aztán az egyik barátom megmagyarázta, hogy az imádság nem más, mint beszélgetés Jézussal. Ezért hozzászoktam, hogy azt képelem, hogy Jézus ül a széken velem szemben. Vele beszélgetek, és várom, mit válaszolna szavaimra. Azóta semmi nehézségem sincs az imádsággal.”

Néhány nap múlva az öregember lánya csengetett a plébánián. Azért jött, hogy a szomorú hírt közölje a plébánosnal: meghalt az édesapja.

Elmondta: Egy-két órára magára kellett hagynom, mire visszamentem hozzá, már halott volt. A feje arra az üres székre támasztva nyugodott, amelynek állandóan ott kellett lennie az ágya mellett.

Milyen éber várakozás ez! Törekedjünk az advent során arra, hogy úgy éljünk, hogy az Úr Jézus bármikor jön, méltó legyek arra, hogy lehajoljon hozzám, és magához emeljen.

Vagyis igaza van Szent Pál apostolnak: „Ébredjünk fel az álomból, mert múltóban van az éjszaka, a nappal, az üdvösségünk pedig közel!” Ámen.

Laci atya

MÉGIS ELJÖTT AZ A NAP! ÁLLAMPOLGÁRSÁGI ESKÜ SZEKSZÁRDON

Hét évvel ezelőtt, 2004. december 5-én az eredménytelenül zárult állampolgársági népszavazás után szomorúan gyűltünk össze a Belvárosi templomban, hogy gyertyát gyújtsunk, és imádkoztunk, hogy egyszer végre jöjjön el az a nap...

És szeptember 17-én eljött! Az idei Szekszárdi Szüreti Napok keretében hat országból érkezett kétszázötven

határon túli magyar tett ünnepélyes állampolgársági esküt ugyanitt, a Belvárosi Templomban.

Schmittné Makray Katalin, az államfő felesége, az ünnepség díszvendége arról beszélt, hogy azok, akik most esküt tettek, „jogos jussukat kapták vissza, a magyar állampolgárságot”. Horváth István, Szekszárd polgármes-

tere az elégtétel napjának nevezte ezt a napot.

A képeken ezen két napról készült ellentétes fotók láthatók. Az oltár előtt, ahol 2004. december 5-én a szomorúság gyertyái égtek, most határon túli magyarok mondhatták: „Én, ..., esküszöm, hogy Magyarországot hazámnak tekintem...”

Visontai L.

2004. DECEMBER 5.

2011. SZEPTEMBER 17.

„AMI VELEM TÖRTÉNT, VELED IS MEGTÖRTÉNHEK”

A Családunk utóbbi számaiban – és a mostaniban is – több cikk végén olvashatjuk: „Lejegyezte: Kátai A.” Ki is ő pontosan?

Kátai Andreának hívnak, 37 éves vagyok. Nem keresztény hitet gyakorló családban nevelkedtem fel, de hiszem, hogy családom odaadó szeretete az Úristen kegyelme által történhet. Büszke vagyok rájuk, és hálás vagyok az Úrnak, amiért ebben a családban születhettem meg. Betegségem óta szinte állandóan próbára volt téve a türelmük, önzetlenségük és kitartásuk, amit minden pillanatban átölelő szeretetükkel mindig is érezhettem. Hálámat sosem fogom tudni eléggé kifejezni.

– Milyen próbatételeket kaptál? Hogyan tudtál felülemelkedni a nehézségeken, mibe kapaszkodtál?

– Életemben sok nehézségen mentem keresztül, több év vakság, különböző bémulások és még sorolhatnám. De ma már tudom, hogy mindezt át kellett élnem és át kell élnem a mai napig is ahhoz, hogy a hitemben ott lehessenek, ahol éppen vagyok. Mindenből tanul és mindentől erősödik az ember. Az általános iskola elvégzése után kezdődtek a próbatételek. Állapotomhoz mérten mindig elfoglaltam magam: gobelin, keresztzemes hímzés, gyöngyözés, origamizás, de belekóstolhattam az agyagozásba és a makettkészítésbe is. Amíg nem láttam, főleg braille írással és olvasással töltöttem időmet. Sosem szerettem „csak lenni”, hasznosnak akartam érezni a napjaimat. Amiket elkészítettem, többnyire elajándékoztam, és így amikor láttam, hogy örömet tudok vele okozni, az

egy újabb lendületet adott a folytatáshoz. Pár éve elkezdett foglalkoztatni a honlapkészítés, ma már van egy saját honlapom, amin keresztül meg tudom mutatni, hogy bármilyen nehézség/betegség ér, tovább kell lépni, fel kell állni. Ma már azt is tudom, hogy mindezt akkor tudjuk könnyedén megtenni, ha őszintén és bizalommal fordulunk Jézus Krisztushoz, és az örömeink mellett a fájdalmainkat, nehézségeinket is letesszük a kereszt tövébe és felajánljuk az Úrnak.

– Mikor érezted, hogy valami vagy valaki hiányzik az életedből? Hogyan és mi segít abban, hogy teljes értékű embernek érezd magad?

– 17 évvel ezelőtt kezdtem el foglalkozni az Úrral, így már felnőttként lettem elsőáldozó majd bérnalkozó. Az Úr kegyelme és a szeretete nagyon megérintett, és egyre jobban éreztem, hogy valamit kellene magammal kezdeni, úgy, hogy az mások hasznára váljon. Nem éreztem teljesnek az életemet, valami hiányzott még. Szép lassan elkezdtek peregni az események. Eleinte Béla bácsi verseit, cikkeit gépeltem be a Családunk lapba, majd megbíztak azzal, hogy a hanganyagot vigyem gépre szó szerint. Idén nyáron, Ágnes barátnőmmel egy hosszabb lelki beszélgetés közben megfogalmazódott bennem – és ki is mondtam hangosan –, hogy mit is várok az élettől, és mi az, ami igazán boldoggá tenne. Ezt követően a rózsafüzér imádkozása közben egy istenélményem volt, ami által nagy melegség és egy határozott tenni akarás lett rajtam úrrá. Az ezt követő vasárnapi szentmise után hazajövetel közben átfutottam a Családunk újságot, és megállt a szemem a Mária Rádió logóján. „Igen! Fel kell velük vennem a kapcsolatot” – gondoltam. Még aznap megkerestem a honlapjukon az elérhetőségüket. Másnapra

már célba is ért a levelem, és jelentkezett Kerek József, a Tanúságtétel című műsor szerkesztője, hogy tudnék neki segíteni. A műsor anyagát, hanganyagát kellene gépre vinni. Mivel a Családunk lapnál már kipróbálhattam, hogy tudom csinálni vagy sem, így nagy lelkesedéssel elvállaltam ezt az önkéntes szolgálatot. Nagyon-nagyon boldog voltam, hisz éreztem, most már kezdem teljesnek érezni az életemet. A lelkesedésem egyre erősebb, hiszen ahogy a tanúságtételeket írom, egyre többet tanulok, és egyre jobban – talán mondhatom így is – ismerhetem meg saját magam. A tanúságtételekből az első válogatás után megjelent már egy könyv „Fontos vagy Nekem” címmel, és ha a Jóisten is úgy akarja, akkor húsvét tájékán megjelenhet a következő könyv is azokból a tanúságtételekből is, amiket most írok. Borzasztó sokat tudnak adni ezek a tanúságtételek és azáltal, hogy rengeteget kapunk, mi magunk is jobban tudunk adni a másik embernek. Legjobban Katona István atya szavaival lehetne bemutatnom a könyvet:

„Minden tanúságtételnek kettős célja van. Egyrészt, világgá kiáltja, hogy Jézus él! Jézus valóságos Isten és valóságos ember. Jézus irgalmas, aki a legnagyobb mélységből is kiemel. Másrészről minden tanúságtétel hívás: Jöjj Jézushoz! Azt hirdeti: ami velem történt, veled is megtörténhet. Legyél akár földműves, akár orvos, akár fiatal, akár idős, Isten közel van hozzád, szeret Téged, vár rád... Ajánlom mindazoknak, akik szeretnének új életet élni, de azoknak is, akik szeretnének rácsodálkozni arra, hogy az élet szép, hogy a csoda itt van előttünk.”

Igen, ma már én is határozottan mondhatom, hogy az élet szép, csak nyitott szívvel kell élnünk, és hallgatnunk a Szentlélek szavára.

Visontai L.

SZAKVÉLEMÉNYEK A KUPOLÁRÓL

A múlt év telén megkezdett geodéziai alpmérések, majd az ismétlődő mérések, valamint a talajmechanikai vizsgálati jelentés adatainak feldolgozásával a statikus szakértők szakvéleményükkel októberben készültek el. Az összegző dokumentációból megtudhattuk, hogy a süllyedésmérési eredmények – a fél-éves vizsgálat során – jelentős mozgást nem mutattak ki. A falsíkok mozgását, deformálódását a pilléreken elhelyezett mérőfóliák bemérésével vizsgálták, és megállapították, hogy a templom középső szakaszán, a nagy kupolát alátámasztó falszerkezeteknél növekvő, 2–5 mm nagyságrendű elmozdulás volt megfigyelhető. Ez a jelenség figyelemre méltó és intő jel, a mielőbbi beavatkozás szükségességét jelzi. A talajmechanikai vizsgálatokról készült jelentés szerint a károsodás oka vélhetően nem általaj eredetű hatás.

Ezen kapcsolódó mérések és vizsgálati eredmények ismeretében került sor a templom felépítményi szerkezeteinek erőtanai számításaira, a látható repedések, deformációk elemzésére. Ennek eredményeként megállapították, hogy a tetőszerkezet terheinek viselésére, a boltozatok alátámasztásának biztosítására, a további mozgások megakadályozása érdekében a falak összefogására, összekötésére van szükség. A kupola repedését vélhetően több, egymásra halmozódó káros hatás okozhatta. Elsősorban az 1925. évi tűzvész utáni helyreállításnál készített betonkéreg terheli a boltozatokat és feszíti szét a

falakat, amelyek megdőltek, megrepedtek, mivel a betonozás után nem állították helyre a tűzben megsérült, tönkrement falkötő vonóvasakat, amelyek az oldalerőket felvehették volna. E kedve-

zőtlen helyzetet tovább súlyosbította, hogy a tetőfedés 1992-es felújításakor a palafedés helyett cserépfedés került a tetőszerkezetre, ami jelentős többletterhet eredményezett, a falakra ható jóval nagyobb oldalnyomás azok további kinyomódását és a kupolafelület megrepedését okozta. A vizsgált repedések és egyes eltérő szerkezeti méretek arra utalnak, hogy a templomhajó középső szakasza valamikor megsüllyedt, a süllyedés a falakban és boltozatokban jelentős deformációkat és feszültségeket idézett elő. A szakértők statikai elemzése alapján a boltozat még tűrhető állapotú, de mivel a további mozgások mértéke és ideje bizonytalan, a megerősítésről mielőbb gondoskodni szükséges, hogy a káros mozgásokat, a boltozat tovább repedését (megrogyását, esetleg beszakadását) megakadályozzuk, újabb sérülések kialakulását megelőzzük.

lyozzuk, újabb sérülések kialakulását megelőzzük.

Ennek értelmében adtunk megbírást egy pécsi építőmérnöki irodának az engedélyezési tervek elkészítésére. Javaslataink szerint a templom falainak megerősítése acél feszítőkábelek beépítésével, azok összefeszítésével történne. A feszítőkábeleket rejtve, homlokzati falsíkon falhoronyba építve lehetne elhelyezni, de szükséges lenne a templomtérben is a boltvállak magasságában látható formában is beépíteni.

Összességében megállapítható, hogy a szakértői javaslatok szerint nem csak a sérült kupola, hanem a teljes templom fal- és tetőszerkezetének megerősítése szükséges, sőt nem kizárt, hogy később alap megerősítésre is sor kerülhet. (A munkálatokhoz nagy mennyiségű külső és belső állványzat építésére, a homlokzat teljes felújítására, a tetőszerkezet megbontására és helyreállítására lesz szükség.)

A tervezett beavatkozás egyeztetése az engedélyező műemléki hatósággal folyamatban van. A jóváhagyott és engedélyezett tervdokumentáció birtokában nyílik lehetőségünk a kivitelezésre vállalkozói árajánlatokat kérni, pályázati támogatást igényelni, adományokat kérni.

Úgy tűnik, az egyre nagyobbra becsült költségek előteremtése és az építészeti beavatkozás is rendkívüli feladatok elé állítanak bennünket.

Juhász János

2011. november 13.

GYÖNGYSZEMEK, SZENTBESZÉDEK, HOMÍLIÁK

RÉSZLETEK AZ ELMÚLT HETEK PRÉDIKÁCIÓIBÓL

„LÁMPÁSAINKBAN LEGYEN HIT, REMÉNY, SZERETET”

Amikor nagyon kicsi voltam, akkor nálunk otthon nem volt villany, mármint világosság, és mindig olyan lámpákat használtak, amibe olajat tettünk. Csodálkoztam kis gyerekként mindig, hogy hogyan ég ez a lámpa? Akkoriban sokat ültünk a lámpa előtt és néztünk mind a négyen testvérek.

Számomra mi mindnyájan egy-egy lámpa vagyunk. Ha teszünk a lámpába olajat, akkor az biztosan világítani fog. Ha nincs benne olaj, akkor kialszik, nem fog világítani. Ha meggyújtjuk, újra kialszik.

Mi az az olaj, ami bennünk van? Ez a kérdés. Én azt hiszem, azért vagyunk itt a templomban, mert mibennünk van olaj. Az olaj a hit, a szeretet, a remény. A keresztény alapértékei ezek, és ha ezzel az olajjal tele van a lámpa, akkor az világítani fog az emberek előtt a világban. Ha nincs, vagy ha kevés, az idővel kialszik vagy legyengül a fénye. Ki-ki a saját maga módján gondolkodjon el azon, mennyi olaj van a lámpásában, mármint mekkora a hite, milyen erős a szeretete. Nem arról a szeretetről beszélek, amiről sokszor hallunk, olvasunk, akár médián keresztül, hanem arról a szeretetről, amit Krisztus a kereszten mutatott. A mi lámpánk az élet, tele van reménnyel, sugároznunk kell ezt.

Kedves szülők, nagyszülők, testvérek, felnőttek! Ti tudjátok, mit is jelent, hogy lámpásainkban legyen hit, remény, szeretet, azaz olaj. Ha az nincs meg bennünk, akkor mi lehet a lámpának a sorsa?

Mind a mai napig nagyon nagy hatással van rám a szüleim, meg a testvéreim, a felnőttek, a rokonaim és azoknak az életük. Látom, hogy ők nem csak szóval meg nyelvvél közvetítik a hitet, a

szeretetet meg a reményt, hanem tettel és igazsággal, megvalósított élet példájával. Ezért vagyok itt. Mind a mai napig nem bántam meg,

hogy itt lehetek, mert én bízom abban, aki küldött engem. Azt a bizalmat, azt a hitet, azt a szeretetet, és reményt kaptam a családomtól, szüleimtől, amit ők a mindennapi életükben, megpróbál-

tatásukban, szomorúságukban, boldogságukban, örömükben, nehézségükben, szegénységükben együtt adtak és együtt megküzdöttek.

Sebastian atya, 2011. november 6.

„DERÉK ASSZONYT KI TALÁL? HÁT AZ, AKI KERES!”

Ha egy szent asszonyt szoktunk ünnepegni hétköznap valamelyik szent ünnepen, akkor általában ez az olvasmány, amely egy kérdéssel kezdődik: Derék asszonyt ki talál? Ha válaszolni akarnánk erre a kérdésre, akkor azt lehetne mondani: Hát az talál, aki keres. De nem derék asszonyt, hanem derék kisasszonyt kell keresni, mert abból lehet derék asszony.

A családban, ha nem készítik fel a gyermeket a családi hivatásra, egyedül csak az egyház foglalkozik a jegyes oktatásban azzal, hogy legyenek jól felkészülve a házasságra. Úgy kötnek a fiatalok házasságot, hogy nincsen hozzá végzettségük, jogosítványuk.

A házasság törekeny, ezért féltetni kell, és vigyázni kell rá. De ha valaki otthon nem kapja meg ezt a nevelést, akkor nincs előtte példa, és nem tudja jól csinálni. Ennek a derék asszonynak a tulajdonsága, hogy megbízható, hogy a férje teljesen ráhagyatkozhat. Ez az asszony rátermett, határozott, férjének igazi társa. Közös alapelveket állítanak fel, és azokhoz igazodnak egymással

való kapcsolatukban és a gyermeknevelésben egyaránt. Vagyis szeretettel és fejelemmel nevelni gyermekeinket közösen és következetesen, ez nagyon-nagyon fontos.

Egy házasságban fontos a bizalom, a férj tudja azt, hogy hűséges lesz hozzá a felesége. Ez azt jelenti, hogy a feleség mindig álljon a férje mellett, neki drukkoljon, vele tartson ki jobban és rosszban.

A derék asszony szorgalmas. Kézben tartja az otthoni teendőket, ezért az otthon légköre nagyban függ az asszony szorgalmától. Kérdés testvéreim, milyen a mi otthonunk. Otthonos? A családtagok jól érzik magukat otthon, vagy menekülnek otthonról?

A derék asszonynak jellemzője, hogy szeretetteljes, vagyis szája bölcsességre nyílik, nyelve szeretetre tanít. Egyszer a rádióban hallottam a következőt: Az udvarlás idején a lány csak beszél, a fiú hallgatja. A házasság elején a fiú beszél, az asszony hallgatja. Öt év házasság után, mindketten csak beszélnek, a szomszédok pedig csak hallgatják. Egy szánk van testvéreim, és két fülünk, ez is azt jelenti, kevesebbet beszélni és többet hallgatni. Ahogy egy gyémántlakodalmas bácsi mondta Bíró püspök úrnak arra a kérdésére, amikor megkérdezte a közösségi házban, hogy: – „János bácsi, hát hogy sikerült hatvan évig?” – „Hát sokat kő hallgatni.”

Testvéreim, a családok évének a vége felé törekedjünk arra, hogy kapcsolatainkat felfrissítsük. Házastársak egymás között, szülők és a gyerekek között, testvérek egymás között, mert csak a családnak, a boldog családnak van jövője.

Laci atya, 2011. november 13.

Lejegyezte: Kátai A.
Szemezgette: Visontai L.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK PROGRAMJA

December

9–11. 18⁰⁰ Adventi lelkigyakorlat

10. 9⁰⁰ szombat: 3–4 osztályosoknak lelki nap a plébánián

18. 14³⁰ vasárnap: Házasság hétvégés adventi találkozó a plébánián

24. 16⁰⁰ szombat: Pásztorjátékos karácsonyi szentmise

26. 11⁰⁰ hétfő: A jubiláns házasság megáldása. (Bíró László püspök úr)

31. 18⁰⁰ szombat: Év végi hálaadó szentmise

10³⁰ **Ünnepi szentmise** Bíró László püspök úr vezetésével, utána szentségi körmenet.

Adventi időben keddtől szombatig minden reggel 6.30-tól Rorate a Belvárosi templomban az alábbi rend szerint:

Kedd Neokatekumenek – Focolare és Máltai Szeretetszolgálat

Szerda Katolikus iskolások és a hittanosok, utána reggeli agapé a Plébánián

Csütörtök Házasság hétvége közösség

Péntek Karizmatikusok és a Jézus Szíve Család

Szombat Rózsafüzér Társulat, Karitás és a Szent Mónikások

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2011. szeptember 4-től november 20-ig

Megkereszteltek: Végh Hunor Mór • Orbán Áron • Tuboly Márk • Deák Fruzsina • Szalai Elizabet Klaudia • Szalai Izabella Dzsenna • Péter Doroti • Péter Hanna • Sárosy Anna • Pfaff Csanád • Márton Lázár Domonkos • Szász Dorina • B. Tóth Anna • Fritz Nóra • Juhász Richárd • Béndek Virág Anna • Kiss Dorka Anna • Horváth Janka Mónika • Csapó Bendegúz Péter • Koller Bertold

Meghaltak: Juhász Zoltánné (György Krisztina) • Klézli Ferenc • Elek Eduárd • Bors László • Fehér András • Csák Péterné (Radó Amália) • Stier Ferencné • Jánosi Gyöngyné • Horváth Istvánné • Gergely Istvánné • Endrődi Ferencné (Kápolnás Ella) • Tucsni Lászlóné (Szilárd Katalin) • Samu Ádámné (Csuka Aranka) • Takler Jánosné (Juhász Irén) • Tarjányi Ágoston • Rácz Ferenc • Szabó Károly • Béres Józsefné (Horváth Erzsébet) • Árki Tibor • id. Hepp Ádám • Heim Antal • Szekecs Máttyás • Károly Józsefné (Strasser Julianna) • Grósz János • Wind V. József • Zsédényi Ferencné • Orosz Józsefné

Megesküdtek: Végh Attila–Czéh Zita • Kronome Gábor–Szászi Tímea • Pinke Zsolt–Pásztai Noémi

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

A Remete búcsútól Krisztus Király ünnepéig

Megkereszteltek: Raffael Sándor • Raffael Dzsennifer • Kőszegi Ticiano • Bräutigam Benedek • Klézli Dániel • Farkas Petra Lelle • Jámbor Viktória • Pesti Petra • Priskin Panna • Mészáros András

Megesküdtek: Kiss Csaba István–Zsóka Andrea • Farpék Gábor–Antal Klaudia

Meghaltak: Benkő Ferenc • Streicher Andrásné (Breining Erzsébet) • Volher Mihályné (Nagy Julianna)

MÁRTA NÉNI! KÖSZÖNJÜK!

A november 13-i reggeli szentmisén Laci atya búcsúztatta és köszönte meg a nyugdíjba vonult Cziráki Márta 11 évi szolgálatát.

November 7-e nemcsak a múltban volt egy piros betűs ünnep,

ami hál' Istennek már nem az, hanem Cziráki Gyöngyné Márta, vagy ahogy a gyerekek mondják: Márta néni életében is. A 2000. évet írtuk, amikor a plébániáról elfogytak a hitoktatók, és ezért Béla atya Mártit kérte meg, hogy mivel már előtte elvégezte a hitoktatóképzőt, és már néhány órát tanított is hetente régebben, jöjjön el főállású hitoktatónak.

Márta ezt isteni meghívásnak vette, és hasonlóan, mint Ábrahám, a biztosat feladta a bizonytalanért, és elindult az Úr hívására. Nem könnyű feladatra vállalkozott, mert sok elvárásnak kellett megfelelni a gyerekek, a szülők, az iskola, a püspökség részéről, és talán nem érezte azt a megbecsülést, ami a hitoktatókat meg kellene, hogy illessen, mert a szülők legdrágább kincsét, a gyermekeket tanította a szépre, a jóra, az Isten és felebarát szeretetére. Gyerekeket tanított óvodától egészen a középiskolás korosztályig, a hitoktatással kapcsolatos programok lebonyolítója is volt, ill. a szerdai adventi reggelek finom ilyen–olyan megkent kenyerei és a finom tea az ő mártai szolgálatának voltak a gyümölcsei. Az irodai szolgálat, az anyakönyvvezetés, a közösségi ház programjainak összehangolása és a perselypénz megszámlolásának megszervezése és az apró beváltása is az ő feladata volt.

Magyarul sokféle feladatot, szolgálatot látott el. Ezért amikor szeptember közepén bejelentette, hogy édesanyja és testvére betegsége és gyermekei és unokái szolgálata miatt, nemcsak a főállású hitoktatást nem végzi nyugdíjba vonulása miatt, hanem a plébániai szolgálatot sem tudja vállalni, bennem a megdöbbenés mellett ott volt az a gondolat, hogy mennyire – a Jóisten után – az első helyre teszi a családot lefelé és fölfelé, akiket szolgálni kell...

Márta, fogadd el tőlünk ezt a virágcsokrot, ahol a virágok száma a plébánián eltöltött éveid számát jelzik. Kívánom Neked, hogy legyél vidám, fiatal nagymama, aki valóban segítségére tud lenni gyermekeinek az unokaörszében, és továbbra is légy engedelmes gyermek és testvér, aki amennyire kell, segíti édesanyját, testvérét, de legyen időd ránk is, és amikor szükség van a szolgálatodra, akkor szívesen gyere. Legyen időd magadra is, a pihenésre, olvasásra, imára, misére járásra hétköznaponként, hogy igenis bebizonyíthasd, hogy Te olyan Márta vagy, aki le tud ülni az Úr lábához, hogy legyen ereje szeretettel szolgálatára lenni embertársainak. Mindent köszönünk, és ha megbántottunk valamivel, bocsáss meg nekünk. A Jóisten áldjon, és vigyázza lép-teidet! Kívánok Neked boldog nagymamás éveket.

Laci atya (Atya, Főnök)

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános • Szerkesztő: Visontai László

Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit, Schubert Péter

www.plebaniaszekszard.hu • csaladunk.ujzag@t-online.hu

Készítette: Schubert Miklós • Schubert Grafikai Stúdió • Nyomtatás: Páskum Nyomda